

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, vtrum consilium sit inquisitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72759)

te uoluntas a toto ge-
nere eligibilium libe-
ra est, ad nullumque
necessario inclināt:
sed sicut auctor pri-
mis duobus argumē-
tis libertatem eligen-
di quōd ad exercitium
actus impugnavit, ita
hoc tertio argumen-
to libertatem quōd ad
specificationē actus,
impugnavit, & prop-
terea ex parte obie-
cti eligibilis solutio-
nem formaliter de-
dit, ut sui moris est.

¶ Super quest. decima-
quarta articulo pri-
mo.

IN q. 14. nihil occur-
rit scribendum ut
que ad 5. ar. nisi red-
dere attentos lecto-
res, ut in primo arti-
culo meminerint, qd
consilium significat
inquisitionem com-
pletam, id est, usq. ad
iudicium inclusive.
Non enim ipsa in-
quisitio absq. iudicio, cō-
siliū est, nisi in choa-
tue, ut manifeste pa-
ret ex respōsione ad
secundum & tertiu,
& ex usu loquendi.

¶ Super

AD PRIMVM ergo dicendum, A
qd non semper ex principiis ex ne-
cessitate pcedit cōclusio, sed tūc
solum, qn principia non pnt esse
vera si conclusio nō sit uera. Et si-
militer non oportet qd semper ex
fine in sit homini necessitas ad eli-
gendum ea, q sunt ad finem. qa
non omne quod est ad finem, ta-
le est, q sine eo finis haberi non
possit: aut si tale sit, non semper
sub tali ratione consideratur.

AD SECVDVM dicendum, q B
sententia, siue iudicium rōnis de
rebus agendis est circa contingē-
tia, que a nobis fieri possunt, in q-
bus conclusiones non ex necessi-
tate sequuntur ex principiis neces-
sariis, absoluta necessitate: sed ne-
cessariis solum ex conditione: ut,
si currit, mouetur.

AD TERTIVM dicendū, q
nihil phibet, si aliqua duo aqua-
lia proponantur s̄m unam confi-
derationem, quin circa alterum
cōsideretur aliqua condō, p quā
emineat, & magis flectatur volun-
tas in ipsum, quam in aliud.

QVAESTIO XIII.

De consilio, quod electionem pcedit,
in sex articulos diuisa.

INDE considerandum est de consilio.

ET CIRCA hoc quærentur sex.

- ¶ Primo, Vtrum consilium sit inquisitio.
- ¶ Secundo, Vtrum consilium sit de fine, uel solum de his quæ sunt a d finem.
- ¶ Tertio, Vtrum consilium sit solum de his, quæ a nobis aguntur.
- ¶ Quarto, Vtrum consilium sit de omnibus, quæ a nobis aguntur.
- ¶ Quinto, Vtrum consilium procedat ordine resolutorio.
- ¶ Sexto, Vtrum consilium procedat in infinitum.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum consilium sit inquisitio.

2. 2. q. 49. ar. 5. cor. Et 3. d. 35. q. 2. q. 1. cor. Lib. 2. Orth. fidei, c. 22.

p. p. q. 14. ar. sic. 7.

AD PRIMVM sic procedit. Videtur, quod consilium non sit inquisitio. Dicit enim *Dama. qd consilium est appetitus: sed ad appetitum non p-
tinet inquirere. ergo consilium non est inquisitio.

¶ 2 Præter. Inquirere, intellectus discurrētis est, & sic Deo non cōuenit, cuius cognitio non est discurrētis, ut in primo* habitum est: sed consilium Deo attribuitur. dicitur. n. ad Ephes. 1. quōd operatur omnia secundum consilium uoluntatis suæ. ergo consilium non est inquisitio.

¶ 3 Præter. Inquisitio est de rebus dubiis, sed consilium datur de his que sunt circa bona certa, secundum illud Apōsto. 1. ad Corinth. 7. De uirginib. aut præceptum Domini non habeo, consilium autem do. ergo consilium non est inquisitio.

SED CONTRA est, quod *Greg. Nyssen. dicit: Omne quidem consilium, quæstio est: non autē omnis quæstio, consilium.

RESPONDEO. Dicendum, qd electio, sicut* di-
ctum est, consequitur iudicium rōnis de rebus agen-
dis: in reb. autem agendis multa incertitudo in-
uenitur, qa actiones sunt circa singularia contingētia,
que pp sui uariabilitatem incerta sunt. In reb. autem
dubis & incertis rō non profert iudicium absq. in-
quisitione præcedente: & ideo necessaria est in-
quisitio rōnis ante iudicium de eligendis: & hæc in-
quisitio consiliū uocatur: pp quod Philosophus dicit in
3. * Ethic. quōd electio est appetitus præconsiliati.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd qn actus duarū
potentiarum adiuuicem ordinantur, in utroque est
aliquid, quōd est alterius potentia, & iō uterque a-
ctus, ab utraque potentia dominari potest. Manife-
stum est autem, qd actus rōnis dirigētis in his qua
sunt ad finem, & actus uoluntatis, secū dum regimē
rōnis in ea tendentis, ad seiuicem ordinantur: un-
de & in actu uoluntatis, quæ est electio, apparet ali-
quid rōnis. s. ordo, & in consilio quōd est actus rō-
nis, apparet aliquid uoluntatis, sicut materia, quia
consilium est de his, quæ homo uult facere, & est
sicut motiuum. quia ex hoc qd homo uult finem,
mouetur ad consiliandum de his quæ sunt ad finē:
& ideo Philosophus dicit in 6. * Ethic. quōd electio
est intellectus appetitiuus, ut ad electionem utrun-
que concurrere ostendat: ita *Dama. dicit, qd consi-
lium est appetitus inquisitiuus, ut consilium aliquo
modo pertinere ostendat & ad uoluntatem, circa
quam & ex qua sit inquisitio, & ad rationem in-
quirentem.

AD SECVDVM Dicendū, qd ea quæ dicuntur de
Deo, accipienda sunt absque omni defectu, qui inue-
nitur in nobis: sicut in nobis scientia est conclusio-
num per discursum a causis in effectus. Sed scientia
dicta de Deo significat certitudinem de omnibus
effectibus in prima causa absque omni discursu, &
similiter consilium attribuitur Deo, quātum ad cer-
titudinem sententia: uel iudicii, quæ in nobis pro-
uenit ex inquisitione consilii: sed huiusmodi in-
quisitio in Deo locum non habet: & ideo consilium s̄m
hoc, Deo non attribuit, & s̄m hoc *Dama. dicit, qd
Deus nō consiliatur. Ignorantis enim est consiliari.

AD TERTIVM Dicendum, quod nihil prohi-
bet aliqua esse certissima bona, s̄m sententiā sapien-
tium & spiritualium uirorum, que tamen non sunt
certa bona, secundum sententiam plurium, uel car-
nalium hominum, & iō de talibus consilia dantur.

ARTICVLVS II.

Vtrum consilium sit de fine, uel solum de his, quæ
sunt ad finem.

AD SECVDVM sic proceditur. Videtur, quod
consilium non solum sit de his que sunt ad fi-
nem, sed etiam de fine. Quæcunque enim dubitatio-
nem hnt, de his potest inquiri: sed circa operabilia
humana contingit esse dubitationem de fine, & nō
solum de his que sunt ad finem. Cū igitur in-
quisitio circa operabilia sit consilium, uidetur quod con-
siliū possit esse de fine.

¶ 2 Præter. Materia consilii sunt operationes humane:
sed quædam operationes humane sunt fines, ut dī
in primo * Ethic. ergo cōsiliū potest esse de fine.

SED CONTRA est, quod *Gregor. Nyssen. dicit,
quod non de fine, sed de his quæ sunt ad finem, est
consilium.

RESPON. Dicendū, qd finis in opabilibus hnt rōnē
principii, eo qd rationes eorum, que sunt ad finem,
ex